

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.130.2019.JW(16)

RM-10-181-19

UC3

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przypadku niewypłacenia przez krajowy zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, organ nadzoru stosuje wobec krajowego zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zwanej dalej „ustawą o działalności ubezpieczeniowej”.”,

b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. W przypadku niewypłacenia przez zagraniczny zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, organ nadzoru:

1) nakłada na członka organu zarządzającego zagranicznego zakładu ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości odpowiadającej jego trzykrotnemu przeciętnemu miesięcznemu wynagrodzeniu z ostatnich 12 miesięcy, a jeżeli nie można ustalić przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 12 miesięcy – do wysokości 100 000 złotych, lub

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 326 z 09.12.2011, str. 113, Dz. Urz. UE L 249 z 14.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 362, Dz. Urz. UE L 341 z 18.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 219 z 25.07.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155).

- 2) nakłada na zagraniczny zakład ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości 0,5% składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskanej przez ten zagraniczny zakład ubezpieczeń w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku gdy ten zakład nie wykonywał takiej działalności lub uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 20 mln złotych – do wysokości 100 000 złotych.”;
- 2) w art. 102 w ust. 2:
 - a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) w przypadku zagranicznego zakładu ubezpieczeń – wartość składki przypisanej brutto wskazanej na dokumencie potwierdzającym zawarcie umowy ubezpieczenia w zakresie działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;
 - b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) w przypadku zagranicznego zakładu ubezpieczeń – wartość zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia w przypadku rozwiązania umowy ubezpieczenia w zakresie działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zawartej w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed upływem końcowego terminu odpowiedzialności określonego w tej umowie;”;
- 3) w art. 119 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Fundusz w rocznym sprawozdaniu z działalności, o którym mowa w ust. 1, przedstawia wyodrębnioną informację dotyczącą danych o składce przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskanej przez poszczególne zagraniczne zakłady ubezpieczeń.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, 730 i 2217) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 214:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W celu niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu dalszych nieprawidłowości, w pilnym przypadku, organ nadzoru może wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji zastosować odpowiednio wszystkie uprawnienia przysługujące mu zgodnie z ustawą w stosunku do krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji, z pominięciem trybu, o którym mowa w ust. 2–4. O zastosowanych środkach organ nadzoru informuje właściwy organ nadzorczy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zakład ten ma siedzibę.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Organ nadzoru w ramach czynności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i ust. 4a, może również zakazać wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji.

6. Organ nadzoru informuje Komisję Europejską i EIOPA o przypadkach i powodach zastosowania środków, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i ust. 4a.”;

2) w art. 229 w ust. 8 w pkt 2 w lit. b wyrazy „100 punktów bazowych” zastępuje się wyrazami „85 punktów bazowych”.

Art. 3. W przypadku gdy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zagraniczny zakład ubezpieczeń nie wypłaci odszkodowania w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 albo 2 ustawy zmienianej w art. 1, lub nie dopełni obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 tej ustawy, przepis art. 14 ust. 3b ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się niezależnie od daty zawarcia umowy ubezpieczenia, z której wywodzone są roszczenia uprawnionego.

Art. 4. Zagraniczne zakłady ubezpieczeń w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekazują do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego dane o wartości składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, 730 i 2217), z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywanej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za rok 2019 oraz

za okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

UZASADNIENIE

Potrzeba nowelizacji ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214), zwanej dalej „ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych”, oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o działalności ubezpieczeniowej”, wynika z konieczności zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego, jako polskiemu organowi nadzoru, skutecznych i szybkich mechanizmów nadzoru nad zagranicznymi zakładami ubezpieczeń oraz zagranicznymi zakładami reasekuracji z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług. W przypadku ustawy o działalności ubezpieczeniowej potrzeba nowelizacji wynika również z konieczności implementacji art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155).

Projekt ustawy zakłada zmianę w art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Proponowane zmiany odnoszą się do środków nadzorczych stosowanych wobec krajowych zakładów ubezpieczeń oraz zagranicznych zakładów ubezpieczeń z tytułu naruszenia przepisów art. 14 ust. 1–3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych określających termin na wypłatę odszkodowania. Proponuje się zmianę brzmienia ust. 3a, zgodnie z którym w przypadku niewypłacenia przez krajowy zakład ubezpieczeń odszkodowania w określonym ustawowo terminie lub niedopełnienia określonego obowiązku informacyjnego organ nadzoru stosuje wobec krajowego zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Należy nadmienić, iż wskazane w art. 362 ustawy o działalności ubezpieczeniowej środki nadzorcze (kara pieniężna nakładana na zakład ubezpieczeń lub członka zarządu zakładu ubezpieczeń) odnoszą się do składki przypisanej brutto wykazanej przez zakład ubezpieczeń

lub zakład reasekuracji w ostatnim przedstawionym organowi nadzoru sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 280 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Z uwagi na obecne brzmienie art. 362 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, w art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych proponuje się dodanie ust. 3b, który wskazywałby, iż w przypadku niewypłacenia przez zagraniczny zakład ubezpieczeń odszkodowania w określonym ustawowo terminie lub niedopełnienia określonego obowiązku informacyjnego organ nadzoru nakłada na członka organu zarządzającego zagranicznego zakładu ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości odpowiadającej ich trzykrotnemu przeciętnemu miesięcznemu wynagrodzeniu z ostatnich 12 miesięcy, a jeżeli nie można ustalić przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 12 miesięcy – do wysokości 100 000 złotych, lub na zagraniczny zakład ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości 0,5% składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskanej przez ten zagraniczny zakład ubezpieczeń w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku gdy ten zakład nie wykonywał takiej działalności lub uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 20 mln złotych – do wysokości 100 000 złotych. Zasadność modyfikacji regulacji dotyczących przynależnych Komisji Nadzoru Finansowego instrumentów nadzorczych wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność wynika z faktu, iż zagraniczne zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu wobec polskiego organu nadzoru na podstawie art. 280 ustawy o działalności ubezpieczeniowej. W związku z powyższym uzasadnione pozostaje wskazanie wprost w ust. 3b określonych środków nadzorczych.

Należy jednocześnie mieć na uwadze, iż zarówno Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, jak i organ nadzoru nie posiadają uprawnień do bezpośredniego pozyskiwania od zagranicznych zakładów ubezpieczeń sprawozdań finansowych odnoszących się do całej działalności (w tym także do umów ubezpieczenia odpowiedzialności przewoźnika). Brak takiej możliwości jest konsekwencją ustanowionej w Unii Europejskiej zasady nadzoru państwa macierzystego. Zasada ta nabiera pełnego wymiaru w nadzorze nad gospodarką finansową zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji. Zgodnie z art. 30 ust. 1 dyrektywy Wypłacalność II (implementowanym w art. 204 ust. 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej) nadzór finansowy nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji, w tym nad działalnością, którą prowadzą one przez swoje oddziały albo w ramach swobody świadczenia usług, stanowi

wyłączną odpowiedzialność państwa członkowskiego siedziby. Elementem nadzoru finansowego pozostającego w wyłącznej właściwości nadzoru państwa macierzystego jest m.in. prawo żądania sprawozdań finansowych. Z uwagi na brak możliwości żądania od zagranicznego zakładu ubezpieczeń sprawozdań finansowych, w projekcie została zróżnicowana górna granica kary pieniężnej, jaka będzie mogła być nakładana przez organ nadzoru na krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń. Przedmiotowe zróżnicowanie wynika ze zróżnicowania podstawy dla wyliczenia takich kar pieniężnych. W odniesieniu do zagranicznych zakładów ubezpieczeń będzie ona wyliczana w oparciu o składkę przypisaną brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W odniesieniu do krajowych zakładów ubezpieczeń jest ona wyliczana na zasadach ogólnych w oparciu o składkę przypisaną brutto wykazaną przez zakład ubezpieczeń w ostatnim przedstawionym organowi nadzoru sprawozdaniu finansowym. Sprawozdanie to obejmuje m.in. ubezpieczenia odpowiedzialności przewoźnika. Za zróżnicowaniem podstawy do wyliczania kar przemawia także fakt, iż Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, pełniący funkcję ośrodka informacji, jest uprawniony do gromadzenia informacji dotyczących ww. umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, jednakże z wyłączeniem umów ubezpieczenia odpowiedzialności przewoźnika.

Zgodnie z dodaną regulacją zawartą w proponowanym art. 119 ust. 1b Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny zostanie zobowiązany do rozszerzenia zakresu informacji zawartych w rocznym sprawozdaniu z działalności o wyodrębnioną informację dotyczącą danych o składce przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zebranej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym roku kalendarzowym przez poszczególne zagraniczne zakłady ubezpieczeń. Umożliwi to ustalanie przez organ nadzoru podstawy nakładanej na zagraniczny zakład ubezpieczeń kary. Z powyższą propozycją zmiany łączy się konieczność wprowadzenia zmian w art. 102 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zakresie nowej grupy danych, jakie będą przekazywane przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. W oparciu o takie dane Fundusz będzie mógł wyodrębnić ww. informację dotyczącą danych o składce przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zebranej na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej w danym roku kalendarzowym przez poszczególne zagraniczne zakłady ubezpieczeń.

Z kolei zmiany w ustawie o działalności ubezpieczeniowej zakładają możliwość natychmiastowej i nadzwyczajnej interwencji organu nadzoru w przypadku konieczności niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu nieprawidłowości dotyczących naruszania interesów ubezpieczających, ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia. Takie uprawnienie powinno być ograniczone jedynie do przypadku pilnego, gdy podjęto ustalenia, iż pewne nieprawidłowości oznaczają rzeczywiste i nieuchronne ryzyko wystąpienia poważnych nieprawidłowości ze szkodą dla ubezpieczonych lub innych podmiotów, wskutek czego należy niezwłocznie zabezpieczyć ich interes.

W obecnym stanie prawnym uprawnienia nadzorcze polskiego organu nadzoru w stosunku do działalności zagranicznych zakładów ubezpieczeń lub zagranicznych zakładów reasekuracji wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług (dalej: „zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji”), określa art. 214 ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Ustawa ta stanowi implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.). Konstrukcja art. 214 ustawy o działalności ubezpieczeniowej odpowiada, co do zasady, regulacjom art. 155 dyrektywy Wyłącalność II. Celem art. 155 dyrektywy Wyłącalność II jest określenie uprawnień organu nadzoru państwa przyjmującego wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji zgodnie z zasadą *home country control*, zakładającą prymat nadzoru organu państwa macierzystego. Zatem w sytuacji, gdy zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza się naruszenia prawa polskiego, procedura z art. 214 ust. 2–4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej przewiduje, po niezastosowaniu się do zaleceń oraz niewykonaniu decyzji zobowiązującej go do ich wykonania, powiadomienie właściwego organu nadzorczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zakład ma siedzibę. Dopiero jeżeli zastosowane przez ww. organ nadzorczy środki okażą się niedostateczne lub nie zostaną one zastosowane, polski organ nadzoru może zastosować wszystkie uprawnienia przysługujące mu zgodnie z ustawą w stosunku do krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji (w tym również wydać zakaz wykonywania na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej działalności ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej).

Regulacja art. 155 ust. 4 dyrektywy Wypłacalność II przewiduje natomiast możliwość zastosowania trybu pilnego, uprawniającego organy nadzorcze państwa przyjmującego do podejmowania odpowiednich środków nadzwyczajnych w celu zapobiegania lub karania za nieprawidłowości na ich terytorium. W tym zakresie projektowana ustawa dopełnia implementację do polskiego porządku prawnego art. 155 ust. 4 dyrektywy Wypłacalność II.

Proponowane zmiany w ustawie o działalności ubezpieczeniowej pozostają również w zgodności z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 27 kwietnia 2017 r. wydanym w sprawie C-559/15 Onix Asigurari SA. Zapadły wyrok dotyczy interpretacji art. 40 ust. 6 dyrektywy 92/49/EWG, która została uchylona dyrektywą Wypłacalność II. Regulacje art. 40 ust. 6 dyrektywy 92/49/EWG są jednak zbliżone do art. 155 ust. 4 dyrektywy Wypłacalność II. Z tego względu wyrok ten może mieć również znaczenie w nowym otoczeniu prawnym. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, iż w przypadku art. 40 ust. 6 dyrektywy 92/49/EWG od państwa członkowskiego świadczenia usług nie można wymagać, by w pilnych wypadkach wszczytało proces informowania państwa członkowskiego pochodzenia, co mogłoby opóźnić – ze szkodą dla interesów ubezpieczonego lub innych podmiotów – przyjęcie owych środków. Art. 40 ust. 6 ww. dyrektywy nie może natomiast być interpretowany jako zezwalający państwu członkowskiemu świadczenia usług na odstępstwo od wyłącznej kompetencji państwa członkowskiego pochodzenia do ustosunkowania się do kwestii przestrzegania przez odnośny zakład warunków udzielenia zezwolenia. Na państwie członkowskim świadczenia usług spoczywa jednak w ramach wykonywania uprawnień przyznanych mu w pilnych wypadkach obowiązek ustalenia, czy pewne nieprawidłowości oznaczają rzeczywiste i nieuchronne ryzyko wystąpienia nieprawidłowości ze szkodą dla ubezpieczonych lub innych podmiotów. W ocenie Trybunału, dyrektywa, opierając się na zasadzie *home country control*, wskazuje, iż środki, jakie państwo członkowskie świadczenia usług może przyjąć w pilnych wypadkach, mogą mieć jedynie charakter zabezpieczający. Środki te można zatem stosować jedynie w oczekiwaniu na wydanie decyzji przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia wyciągającej konsekwencje z okoliczności faktycznych przedstawionych przez państwo członkowskie świadczenia usług.

Proponowana zmiana w ustawie o działalności ubezpieczeniowej zapewni organowi nadzoru możliwość natychmiastowej interwencji w przypadku konieczności niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości, bez obowiązku wcześniejszego powiadomienia właściwego organu

nadzorczego państwa siedziby zakładu i oczekiwania na właściwą reakcję tego organu. Zaproponowane rozwiązanie wydaje się również zgodne z art. 155 ust. 4 dyrektywy Wypłacalność II i jest analogiczne do rozwiązań prawnych zastosowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, m.in. w Hiszpanii, Irlandii, Niemczech, Francji czy Portugalii. W takim przypadku organowi nadzoru przysługiwać będą wszystkie uprawnienia mu przysługujące w stosunku do krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji. Organ nadzoru będzie zatem uprawniony m.in. do nałożenia na członka zarządu zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub prokurenta kary pieniężnej do wysokości odpowiadającej ich trzykrotnemu przeciętnemu miesięcznemu wynagrodzeniu z ostatnich 12 miesięcy (art. 362 ust. 1 pkt 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej), nałożenia na zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji kary pieniężnej do wysokości 0,5% składki przypisanej brutto wykazanej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w ostatnim przedstawionym organowi nadzoru sprawozdaniu finansowym (art. 362 ust. 1 pkt 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej) lub zakazania wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji. Jednocześnie, mając na uwadze, iż zgodnie z wyrokiem C-559/15 zastosowane środki powinny mieć jedynie charakter zabezpieczający, proponuje się, aby w przypadku zastosowania środka nadzorczego organ nadzoru był obowiązany do poinformowania właściwego organu nadzorczego, w którym ukarany zakład ma siedzibę, w celu umożliwienia mu wydania decyzji wyciągającej konsekwencje z okoliczności faktycznych przedstawionych przez organ nadzoru.

Dodanie ust. 4a w art. 214 ustawy o działalności ubezpieczeniowej nie skutkuje potrzebą wprowadzenia dodatkowych przepisów przejściowych. Dodawany nowy tryb, na podstawie którego organ nadzoru będzie mógł podjąć pilne działania wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji, będzie bowiem niezależny od funkcjonującego obecnie trybu wymagającego interwencji macierzystego organu nadzoru. Zasadne jest w wyjątkowych okolicznościach umożliwienie organowi nadzoru wykorzystanie trybu pilnego nawet w przypadku podjęcia już standardowych czynności wynikających z dotychczasowych przepisów (np. wydania zaleceń). Należy bowiem zauważyć, że tryb pilny ma jedynie charakter zabezpieczający do czasu podjęcia odpowiednich czynności przez macierzysty organ nadzorczy.

Projekt zawiera także przepis przejściowy, który reguluje kwestie stosowania odpowiednich przepisów, w przypadku gdy po dniu wejścia w życie ustawy zagraniczny zakład ubezpieczeń nie wypłaci odszkodowania w ustawowym terminie lub nie dopełni określonego w ustawie

obowiązku. Dodatkowo proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, który ma na celu pozyskanie przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny od zagranicznych zakładów ubezpieczeń określonych informacji za rok 2019 oraz za okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie projektowanych regulacji. Przedmiotowa norma ma na celu zapewnienie kompletności ww. informacji (danych o wartości składki przypisanej brutto), które będą służyły ustaleniu maksymalnej dopuszczalnej sankcji.

Proponowana zmiana w treści art. 229 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy o działalności ubezpieczeniowej wynika z implementacji art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłagalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, który zmienia art. 77d ust. 4 dyrektywy Wyłagalność II. Zgodnie z treścią motywu 6 dyrektywy 2019/2177 w dyrektywie 2009/138/WE przewidziano, że korekta z tytułu zmienności obejmuje komponent dotyczący danego państwa. W celu zapewnienia, by komponent ten skutecznie łagodził skutki nadmiernych spreadów obligacji w danym państwie, w celu jego uruchomienia należy ustanowić odpowiedni próg spreadu dla tego państwa skorygowanego o ryzyko.

Przepis art. 229 ustawy o działalności ubezpieczeniowej implementuje art. 77d dyrektywy Wyłagalność II odnoszący się do możliwości stosowania przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz obliczania korekty z tytułu zmienności do odpowiedniej stopy procentowej wolnej od ryzyka. Zgodnie z art. 77f ust. 1 dyrektywy Wyłagalność II Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) corocznie przeprowadza badanie dotyczące stosowania środków dotyczących gwarancji długoterminowych w ramach produktów ubezpieczeniowych i środków w zakresie ryzyka związanego z inwestowaniem w akcje. Wiąże się to z obowiązkiem EIOPA w zakresie przygotowywania dla Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego skutków stosowania wskazanych w poprzednim zdaniu środków. Sprawozdanie EIOPA przedstawia wyniki powyższego badania, które obejmują m.in. wpływ korekty z tytułu zmienności na sytuację i stabilność finansową zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na szczeblu krajowym oraz na zachowanie inwestycyjne tych podmiotów. Badanie odbywa się przy współpracy krajowych organów nadzoru. Zgodnie z art. 77d ust. 4 dyrektywy Wyłagalność II obowiązujący próg spreadu dla danego państwa, skorygowanego o ryzyko wynosi 100 punktów

bazowych. Równocześnie z badania EIOPA za rok 2018 i informacji otrzymanej z Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego wynika, że spread skorygowany o ryzyko był wyższy niż 100 punktów bazowych wyłącznie w przypadku Rumunii. Komisja Europejska uznała, że należy obniżyć próg spreadu do 85 punktów bazowych.

W związku ze zmianą brzmienia art. 229 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy o działalności ubezpieczeniowej dotyczącego korekty z tytułu zmienności do odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka nie istnieje konieczność wprowadzania przepisu przejściowego. Dotychczas krajowe zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie stosowały korekty z tytułu zmienności. W przypadku gdyby zdecydowały się na stosowanie korekty z tytułu zmienności, obliczenia byłyby dokonywane w oparciu o uaktualniane dane i informacje techniczne, o których mowa w art. 230 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Art. 230 ustawy o działalności ubezpieczeniowej reguluje stosowanie przez krajowe zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji danych i informacji technicznych wskazanych w aktach wykonawczych wydanych przez Komisję Europejską oraz opracowanych i opublikowanych przez EIOPA. Zgodnie z art. 77e ust. 1 dyrektywy Wyłącalność II dane i informacje techniczne opracowane i publikowane przez EIOPA dotyczą m.in. odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka oraz korekty z tytułu zmienności do odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka dla każdego rynku krajowego państw członkowskich UE. Zgodnie z art. 77e ust. 2 dyrektywy Wyłącalność II akty wykonawcze, które Komisja Europejska może przyjąć, mają na celu ustanowienie jednolitych warunków ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wypłacalności oraz podstawowych środków własnych i wykorzystują dane opracowane przez EIOPA.

Podmioty krajowego rynku ubezpieczeniowego są obowiązane do stosowania przy ustalaniu wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wypłacalności oraz obliczaniu korekty z tytułu zmienności danych i informacji wskazanych w aktach wykonawczych wydanych przez Komisję Europejską, a w przypadku gdy takie akty nie zostały wydane, danych i informacji technicznych opracowanych i opublikowanych przez EIOPA. Zgodnie z art. 77e ust. 1 dyrektywy Wyłącalność II (oraz w praktyce) EIOPA opracowuje i publikuje takie dane i informacje techniczne dla każdej odpowiedniej waluty co najmniej raz na kwartał. EIOPA powiadamia o dacie, od której zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mają stosować uaktualnione dane i informacje techniczne. Ze względu na opisany powyżej sposób obliczania

korekty z tytułu zmienności w oparciu o dane i informacje techniczne opracowane i opublikowane przez EIOPA, nie będzie konieczne wprowadzanie przepisu przejściowego.

Proponuje się, żeby projektowana ustawa, z wyjątkiem art. 2 pkt 2, weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia nie spowoduje negatywnych skutków dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Takie rozwiązanie będzie również korzystne z punktu widzenia skuteczności nadzoru nad rynkiem ubezpieczeń w Polsce. Proponuje się również, aby przepis art. 2 pkt 2 wszedł w życie z dniem 1 lipca 2020 r., co wynika z treści art. 4 ust. 3 zdanie drugie dyrektywy 2019/2177, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane rozpocząć stosowanie przepisów w odniesieniu do art. 2 pkt 1 dyrektywy 2019/2177 do dnia 1 lipca 2020 r. Powyższe uzasadnia, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205), odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, w świetle której jeżeli akt normatywny zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w życie tego aktu normatywnego powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca.

Wprowadzenie proponowanych zmian nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Zawarte w projekcie regulacje nie są sprzeczne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42) projekt ustawy nie był przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, tj. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz na podstawie § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jakub Westfal, Specjalista tel. 694 54 95, e-mail: jakub.westfal@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 17 lutego 2020 r.</p> <p>Źródło: art. 77d ust. 4 oraz art. 155 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE</p> <p>Nr w wykazie prac: UC3</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba nowelizacji ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214) oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, z późn. zm.) wynika z konieczności zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego, jako polskiemu organowi nadzoru, skutecznych mechanizmów nadzoru nad zagranicznymi zakładami ubezpieczeń oraz zagranicznymi zakładami reasekuracji z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług.

W odniesieniu do art. 229 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, potrzeba nowelizacji przepisu wynika z konieczności implementacji art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającej art. 77d ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłatność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy zakłada zmianę w art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Proponowane zmiany odnoszą się do środków nadzorczych stosowanych wobec krajowych zakładów ubezpieczeń oraz zagranicznych zakładów ubezpieczeń z tytułu naruszenia przepisów art. 14 ust. 1–3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych określających termin na wypłatę odszkodowania. Z powyższą propozycją zmiany łączy się konieczność wprowadzenia zmian w art. 102 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zakresie nowej grupy danych, jakie będą przekazywane przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, oraz w art. 119 w zakresie nowej grupy informacji dotyczących zagranicznych zakładów ubezpieczeń, jakie będą przedstawiane przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w rocznym sprawozdaniu z działalności.

Z kolei zmiany w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej zakładają możliwość natychmiastowej i nadzwyczajnej interwencji organu nadzoru w przypadku konieczności niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia naruszenia interesów ubezpieczających, ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia. W tym zakresie projektowana ustawa implementuje do polskiego porządku prawnego art. 155 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłatność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.). Zgodnie z jego treścią przepisy określające procedurę zwykłą nie mają wpływu na uprawnienia zainteresowanych państw członkowskich do podejmowania odpowiednich środków nadzwyczajnych w celu zapobiegania nieprawidłowościom lub karania za nieprawidłowości na ich terytorium. Uprawnienia te obejmują możliwość zapobiegania dalszemu zawieraniu przez zakład ubezpieczeń nowych umów ubezpieczenia na ich terytoriach. Zaproponowane zmiany pozostają również w zgodności z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-559/15 Onix Asigurari. Proponowane zwiększenie uprawnień nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego będzie miało pośredni wpływ na obywateli korzystających z usług zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz zakładów reasekuracji z państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących działalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, którzy zyskają dodatkową ochronę swoich interesów w przypadkach nadzwyczajnych, co może zwiększyć zaufanie do instytucji ubezpieczeniowych.

Nowelizacja art. 229 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wprowadza zmianę progę spreadu skorygowanego o ryzyko stosowanego przy obliczaniu korekty z tytułu zmienności do odpowiedniej stopy procentowej wolnej od ryzyka.

Osiągnięcie celu projektu możliwe jest jedynie przez zmiany przepisów ustawowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowana regulacja art. 2 pkt 1 zapewnia implementację art. 155 ust. 4 dyrektywy Wypłacalność II. Zaproponowane rozwiązanie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej oraz analogiczne do rozwiązań prawnych zastosowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, m.in. Hiszpanii, Irlandii, Niemczech, Francji czy Portugalii.

Proponowana regulacja art. 2 pkt 2 zapewnia implementację art. 2 pkt 1 dyrektywy 2019/2177 zmieniającej art. 77d ust. 4 dyrektywy Wypłacalność II. Państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane do implementacji art. 2 pkt 1 dyrektywy 2019/2177 do prawa krajowego w terminie do 1 lipca 2020 r. i stosowania zmienionego przepisu począwszy od tej daty.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komisja Nadzoru Finansowego			Organ nadzoru będzie mógł zastosować środki nadzwyczajne wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz zagranicznych zakładów reasekuracji w przypadku zagrożenia interesów ubezpieczających, ubezpieczonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia.
Zagraniczne zakłady ubezpieczeń z państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział	36 (stan na dzień 27 marca 2019 r.)	www.knf.gov.pl	Wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność na terytorium RP przez oddział organ nadzoru w nadzwyczajnych przypadkach będzie mógł zastosować środki analogiczne do tych przewidzianych dla krajowych zakładów ubezpieczeń.
Zagraniczne zakłady ubezpieczeń z państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług	796 notyfikowanych (dane na dzień 27 marca 2019 r.)	www.knf.gov.pl	Wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność na terytorium RP w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, organ nadzoru w nadzwyczajnych przypadkach będzie mógł zastosować środki analogiczne do tych przewidzianych dla krajowych zakładów ubezpieczeń.
Krajowe zakłady ubezpieczeń	26 zakłady ubezpieczeń działu I (ubezpieczenia na życie) oraz 33 zakłady ubezpieczeń działu II (pozostałe ubezpieczenia osobowe i majątkowe) – dane na koniec 2018 r.		Wobec krajowych zakładów ubezpieczeń organ nadzoru będzie mógł zastosować określone środki nadzorcze w przypadku naruszenia przepisów art. 14 ust. 1–3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Zmiana w treści art. 229 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie będzie miała wpływu na sytuację finansową i wypłacalność krajowych zakładów ubezpieczeń, ponieważ krajowe zakłady ubezpieczeń nie stosują korekty z tytułu zmienności do odpowiedniej stopy procentowej wolnej od ryzyka.
Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	1 podmiot		UFG będzie gromadził nową grupę informacji dotyczących zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz zostanie zobowiązany do przedstawiania w rocznym sprawozdaniu z działalności informacji dotyczących danych o składce przypisanej

			brutto z określonych umów ubezpieczenia, uzyskanej na terytorium RP przez poszczególne zagraniczne zakłady ubezpieczeń.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniu 23 kwietnia 2019 r. projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania podmiotom rynku ubezpieczeniowego: Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznikowi Finansowemu, Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Polskiemu Stowarzyszeniu Aktuariuszy. Termin na zgłoszenie uwag został wyznaczony na dzień 10 maja 2019 r. Jednocześnie zgodnie z zasadami konsultacji projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania (termin: 30 dni od dnia otrzymania pisma) także organizacjom zrzeszającym pracodawców i pracowników, tj.: Konfederacji Lewiatan, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Business Centre Club, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Federacji Przedsiębiorców Polskich, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych oraz Forum Związków Zawodowych.

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji społecznych. Projekt ustawy został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trakcie uzgodnień międzyresortowych Komisja Nadzoru Finansowego zgłosiła propozycje uzupełnienia projektu ustawy o regulacje dotyczące modyfikacji zadań i funkcji Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie udzielania przez Fundusz zwrotnej pomocy finansowej oraz propozycje zmian w zakresie łączenia uczestnictwa w informatycznej bazie danych prowadzonej przez UFG z członkostwem w Funduszu.

W dniu 24 maja 2019 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, w której udział wzięli przedstawiciele Komisji Nadzoru Finansowego, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiej Izby Ubezpieczeń i Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Uwagi zgłoszone na tym etapie zostały wyjaśnione i uwzględnione w projektowanej ustawie. Kwestie udzielania przez Fundusz zwrotnej pomocy finansowej, zgłoszone przez KNF i uwzględnione przez projektodawcę po konsultacjach społecznych, zostały wyłączone z projektu decyzją Stałego Komitetu Rady Ministrów jako niezwiązane z wdrożeniem prawa UE.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													0
budżet państwa													0
JST													0
pozostałe jednostki (oddzielnie)													0
Wydatki ogółem													0
budżet państwa													0
JST													0
pozostałe jednostki (oddzielnie)													0
Saldo ogółem													0
budżet państwa													0
JST													0
pozostałe jednostki (oddzielnie)													0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane regulacje będą miały niewielki wpływ na działalność Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja Nadzoru Finansowego jest obecnie organem właściwym w sprawach nadzoru finansowego, w tym nadzoru ubezpieczeniowego obejmującego m.in. nadzór nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji. Zgodnie z dodanymi regulacjami organ nadzoru zostanie wyposażony w kompetencje do zastosowania nadzwyczajnych środków nadzorczych wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz zagranicznych zakładów reasekuracji. Powyższe regulacje mają w stosunku do dotychczasowych rozwiązań charakter wyłącznie uzupełniający lub doprecyzowujący.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana ustawa może mieć wpływ na działalność dużych przedsiębiorstw. Środki zastosowane przez Komisję Nadzoru Finansowego będą oddziaływać na zagraniczne zakłady ubezpieczeń i zagraniczne zakłady reasekuracji.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	Gospodarka							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Oprócz dotychczasowej zwykłej procedury nadzoru projekt ustawy umożliwi w pilnych przypadkach natychmiastową i nadzwyczajną interwencję organu nadzoru w stosunku do zagranicznego zakładu ubezpieczeń oraz zagranicznego zakładu reasekuracji z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, w przypadku pilnej konieczności usunięcia lub zapobieżenia naruszenia interesów ubezpieczających, ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia. W takim przypadku projektowana zmiana umożliwi więc KNF zmniejszenie liczby dokumentów, skrócenie procedury interwencji oraz skrócenie czasu trwania interwencji.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Projektowana ustawa nie wpłynie na wymienione obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi w dniu wejścia w życie ustawy.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Komisja Nadzoru Finansowego prowadzi stały nadzór nad funkcjonowaniem rynku ubezpieczeniowego. Ewaluacja efektów projektu ustawy będzie zatem prowadzona na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego. W przypadku potrzeby dokonania zmian legislacyjnych, Komisja poinformuje o tym Ministra Finansów.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Nie dotyczy.	

RAPORT Z KONSULTACJI

projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

1. Omówienie wyników konsultacji publicznych/opiniowania

Lp.	Jednostka redakcyjna /część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	art. 1	Polska Izba Ubezpieczeń	<p>Proponuje zniesienie przymusu karania zakładów ubezpieczeń za nieterminową likwidację szkód. Za odpowiednimi modyfikacjami obowiązujących przepisów opowiedziała się, w trakcie dyskusji nad „szeroką” nowelizacją ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, między innymi Komisja Nadzoru Finansowego. Obecny stan prawny powoduje, że Komisja Nadzoru Finansowego zmuszona jest prowadzić postępowania administracyjne zmierzające do nałożenia kary nawet w przypadkach sprzed kilku lat, gdzie stwierdzono nieliczne naruszenia albo o niewielkim ciężarze gatunkowym. Norma zawarta w art. 14 ust. 3a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych otrzymałaby treść:</p> <p><i>„3a. W przypadku niewypłacenia przez zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, organ nadzoru może zastosować wobec zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z</i></p>	<p>uwaga nieuwzględniona</p> <p>Mimo początkowej (warunkowej) akceptacji przez wnioskodawcę wprowadzenia mechanizmu fakultatywnego karania za naruszenie przepisu art. 14 ust. 1-3, ostatecznie MSZ na etapie Komitetu do Spraw Europejskich uznał propozycję za sprzeczną z art. 22 dyrektywy 2009/103/WE.</p>

		<p><i>dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zwanej dalej „ustawą o działalności ubezpieczeniowej”. ”</i></p> <p>Uzasadnieniem dla postulowanej nowelizacji art. 14 ust. 3a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych jest treść uprawnień przyznanych innym organom kontrolnym, stosującym sankcje administracyjne, w celu zapewnienia zgodności regulowanej przez nie działalności z przepisami prawa powszechnie obowiązującego. I tak w oparciu o art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK „może” nałożyć karę pieniężną na przedsiębiorcę, a w oparciu m.in. o art. 10 ust. 4, art. 23b ust. 2, art. 26 ust. 2 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - Prezes UOKiK „może” również skorzystać w drodze decyzji z innych środków, względem przedsiębiorcy. Podobnie w oparciu o art. 138 ust. 3 Ustawy Prawo bankowe KNF „może” nałożyć karę pieniężną na bank.</p> <p>Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż dotychczasowy zapis w art. 14 ust. 3a Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych („stosuje”) powinien być również zmodyfikowany z uwagi na treść art. 189g Kodeksu postępowania administracyjnego określającego przedawnienie nakładania kary pieniężnej. Gdyby odczytywać literalnie dotychczasowe brzmienie art. 14 ust. 3a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych to KNF powinien nakładać karę pieniężną pomimo przedawnienia jej „nakładania”. Podobnie należy wziąć pod uwagę treść art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego określającego możliwość odstępowania od nakładania kary pieniężnej. Aktualnie brak jest wskazówek, czy art. 14 ust. 3a Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych stanowi <i>lex specialis</i> względem art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, czy też, zgodnie z intencjami ustawodawcy, art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego - jako prawo późniejsze - powinien mieć zastosowanie do wszystkich administracyjnych kar pieniężnych. Zaproponowana zmiana wyjaśniłaby przedmiotową kwestię.</p> <p>Za zmianą w postulowanym zakresie treści art. 14 ust. 3a Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych przemawiają również zasady wymiaru kary, takie jak zasada proporcjonalności, zasada celowości, zasada adekwatności - gdyż tylko odpowiednie zastosowanie w/w zasad zabezpieczy zarówno funkcje prewencyjne, jak i represyjne zastosowanej kary.</p>	
--	--	--	--

2.	art. 1	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>W dotychczasowej korespondencji kierowanej do Ministerstwa Finansów, w tym m. in. w piśmie z dnia 12 czerwca 2018 r. (DPP-WOP3.072.7.2018), UKNF sygnalizował potrzebę nowelizacji przepisu art. 14 ust. 3a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej „uuo”, poprzez wprowadzenie mechanizmu fakultatywnego (a nie jak do tej pory - obligatoryjnego) stosowania środków nadzorczych wobec zakładów ubezpieczeń z tytułu naruszenia przepisu art. 14 ust. 1-3 ustawy ubezpieczeniach obowiązkowych. Aktualna treść przepisu art. 14 ust. 3a uuo nie przydaje Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „KNF”, szerokiego pola wyboru w zakresie podjęcia działań nadzorczych. Pozostawiono jedynie KNF wybór pomiędzy nałożeniem kary pieniężnej na zakład ubezpieczeń albo nałożeniem kary pieniężnej na członka zarządu. W praktyce obrotu obserwowalne są natomiast przypadki pojedynczego naruszania przez zakłady ubezpieczeń przepisu art. 14 ust. 1-3 uuo. W takich przypadkach prowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej za pojedynczy przypadek naruszenia obowiązków wywodzonych z przepisu art. 14 ust. 1 - 3 uuo byłoby działaniem nieracjonalnym. Wówczas kara pieniężna z uwagi na rozmiar naruszenia musiałaby być niska. W takiej sytuacji osiągnięcie celu nadzorczego w postaci przymuszenia karanego zakładu ubezpieczeń do wprowadzenia działań naprawczych byłoby znacząco utrudnione, czy wręcz niemożliwe. Jednocześnie wskazać należy, że wprowadzenie mechanizmu fakultatywnego karania za naruszenie przepisu art. 14 ust. 1-3 uuo nie powinno negatywnie wpłynąć w żaden sposób na politykę nadzorczą KNF. Sugerowane zmiany nie pozbawiają bowiem KNF kompetencji nadzorczych, a jedynie modyfikują zasady ich stosowania.</p> <p>Mając na uwadze powyższe UKNF pragnie zauważyć, że przekazany przez Ministerstwo Finansów projekt nowelizacji nie tylko nie uwzględnia złożonej przez organ nadzoru propozycji legislacyjnej (w zakresie wprowadzenia instytucji uznania administracyjnego) petryfikuje stan prawny, ale co więcej rozszerza te zasady wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń. W ocenie UKNF, podobnie jak to się dzieje w odniesieniu do krajowych zakładów</p>	<p>uwaga nieuwzględniona</p> <p>Mimo początkowej (warunkowej) akceptacji przez wnioskodawcę wprowadzenia mechanizmu fakultatywnego karania za naruszenie przepisu art. 14 ust. 1-3, ostatecznie MSZ na etapie Komitetu do Spraw Europejskich uznał propozycję za sprzeczną z art. 22 dyrektywy 2009/103/WE.</p>

			ubezpieczeń, niecelowe byłoby wprowadzanie obligatoryjnego mechanizmu wymierzania kary pieniężnej zagranicznemu zakładowi ubezpieczeń.	
3.	art. 1	Komisja Nadzoru Finansowego	Zgodnie z projektowanym art. 14 ust. 3c uuo organ nadzoru stosuje odpowiednio wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 2 udu. Projektowany art. 214 ust. 4a udu stwierdza natomiast, że sankcje określone w ustawie należy stosować wprost. Nie jest jasne, czy jest to celowy zabieg projektodawcy, czy też przeoczenie. W ocenie UKNF właściwym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie do udu możliwości odpowiedniego stosowania uprawnień organu nadzoru wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.	uwaga uwzględniona W projekcie zrezygnowano z odesłania do środków nadzorczych określonych w art. 362 ust. 1 pkt 2 udu. KNF przedstawiła nowe propozycje zapisów w tym zakresie, które zostały przedstawione w pkt 13 Raportu z konsultacji.
4.	art. 1	Komisja Nadzoru Finansowego	Projektowany przepis art. 14 ust. 3c uuo dotyczy nałożenia przez organ nadzoru na zakład ubezpieczeń kary pieniężnej do wysokości 0,5% składki przypisanej brutto wykazanej przez zakład ubezpieczeń w ostatnim przedstawionym organowi nadzoru sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 280 udu, a w przypadku gdy zakład nie wykonywał działalności lub uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 20 mln złotych - do wysokości 100 000 złotych. Należałoby wskazać, że przepis art. 280 ust. 1 udu dotyczy rocznego sprawozdania finansowego, sporządzonego zgodnie z przepisami o rachunkowości, przedstawionego organowi nadzoru przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji (nie później, niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia tego sprawozdania przez organ zatwierdzający). O ile przepis ten pozostaje czytelny w zakresie jego stosowania w odniesieniu do krajowego zakładu ubezpieczeń, to istotne uwagi budzi możliwość jego zastosowania wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego UE działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zakłady z innych państw członkowskich UE, wykonujące działalność na terytorium Polski, nie podlegają bowiem obowiązkowi sprawozdawczemu wobec polskiego organu nadzoru takiemu, jak określony w art. 280 udu. Brak	uwaga wyjaśniona KNF przedstawiła nowe propozycje zapisów w tym zakresie, które zostały przedstawione w pkt 13 Raportu z konsultacji.

			<p>zatem możliwości ustalenia maksymalnego wymiaru kary pieniężnej, która mogłaby zostać nałożona na zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego UE działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sytuacja ta w oczywisty sposób wpływa także na określanie wysokości kary pieniężnej odbiegającej od jej górnej granicy, w szczególności w aspekcie adekwatności i proporcjonalności sankcji względem stwierdzonego naruszenia prawa. Analogiczne uwagi dotyczą zakresienia maksymalnego wymiaru kary pieniężnej, jaka może zostać nałożona przez organ nadzoru w przypadku, gdy zakład uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 20 min złotych. W ocenie UKNF Projekt, we wskazanym powyżej zakresie wymaga modyfikacji i wprowadzenia do przepisów prawa takiego mechanizmu, który pozwoli na efektywne stosowanie przepisów prawa stanowiących podstawę nakładania kary pieniężnej na zagraniczny zakład ubezpieczeń. UKNF poddaje zatem pod rozagę przyjęcie takiego rozwiązania prawnego, które określając maksymalny wymiar kary będzie odwoływało się do konkretnej kwoty.</p>	
5.	art. 1	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>W projekcie dostrzegalny jest brak przepisów przejściowych. Kwestia ta nabiera szczególnego znaczenia w przypadku naruszenia przez zakład ubezpieczeń art. 14 ust. 1-3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych - wątpliwości może bowiem budzić, czy dla oceny możliwości stosowania przepisów ustawy istotny jest termin powstania naruszenia/niedopełnienia obowiązku czy np. termin zawarcia umowy ubezpieczenia, z której wywodzone są roszczenia. Wobec powyższego w ocenie UKNF zasadnym jest sformułowanie przepisu przejściowego, który jednoznacznie wskaże, że przepisy projektowanej ustawy znajdują zastosowanie w sytuacji naruszenia przez zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego UE działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej art. 14 ust. 1-3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy, niezależnie od tego kiedy została zawarta umowa ubezpieczenia z której wywodzone są roszczenia.</p>	uwaga uwzględniona

6.	art. 1	Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych	<p>Co do zasady propozycja wprowadzenia zmiany w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych wydaje się zbędna w sytuacji, gdy jednocześnie zmiana prowadząca do tych samych efektów jest przewidywana w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.</p> <p>Z uzasadnienia nowelizacji ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, iż używane w niej pojęcie zakładu ubezpieczeń jest rozumiane jako synonim krajowego zakładu ubezpieczeń. Jest to założenie w naszej opinii nieprawidłowe. Przepisy ustawy dotyczą każdego zakładu ubezpieczeń prowadzącego na terytorium RP działalność w grupie 10 działu II bez OC przewoźnika. Dookreślenie w niektórych dotychczasowych przepisach ustawy, jak art. 97 ust. 2, czy art. 121 ust. 2 jest spowodowane odmiennym sposobem nabywania członkostwa przez zakłady zagraniczne w UFG i PBUK, co nie oznacza, że zakłady te stanowią osobną kategorię w rozumieniu pozostałych przepisów tej ustawy.</p> <p>Gdyby jednak wyraźne sprecyzowanie uprawnień organu nadzoru w odniesieniu do zakresu działalności uregulowanego w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń uznano za konieczne, to proponowany sposób realizacji należałoby uznać za wadliwy.</p> <p>Zgodnie z projektem zmiana ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych miałaby polegać m.in. na wprowadzeniu pojęcia zagranicznego zakładu ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego UE. Brzmienie przepisu projektowanego ust. 3b wskazuje, że do takiego zakładu ubezpieczeń będą mieć zastosowanie przepisy art. 14 ust. 1-3. Powstaje w związku z tym wątpliwość, czy do takiego zakładu ubezpieczeń będą miały zastosowanie również inne przepisy ustawy, o których projektowany ust. 3b nie wspomina, np. przepis art. 13, art. 14 ust 4, 4a, art. 15 itd. Przepisy te oczywiście powinny mieć zastosowanie do każdego zakładu ubezpieczeń prowadzącego działalność na podstawie omawianej ustawy, jednak konstrukcja projektowanego przepisu wydaje się wprowadzać wyjątki w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego UE, co powodowałoby powstanie luki prawnej. Niezbędne byłoby zastosowanie zabiegów legislacyjnych, które temu zapobiegą.</p>	uwaga wyjaśniona
----	--------	---	--	------------------

			<p>Niezależnie od powyższego można założyć, iż wprowadzenie takiego dodatkowego zapisu może w konsekwencji doprowadzić do paradoksalnej sytuacji, w której zakwestionowane zostaną co do zasady dotychczasowe regulacje i ich wykładnia w tym zakresie. Skoro bowiem projektodawcy i w ostateczności ustawodawca uznają, iż konieczne jest wprowadzenie dodatkowych unormowań, podmioty, których w istocie mają one dotyczyć, będą mogły zakwestionować dotychczasowe działania właściwych organów państwa, powołując się na brak stosownej podstawy prawnej do ich działania w tej mierze.</p> <p>W konkluzji stwierdzamy, iż zbędne jest wprowadzanie dodatkowych zapisów, bowiem w żadnym zakresie nie tworzą one nowej sytuacji/podstawy prawnej, w jakikolwiek sposób poprawiającej pozycję konsumentów; Ewentualnie, co najwyżej, będą mogły zostać uznane jedynie za przepisy o charakterze deklaratoryjnym.</p>	
7.	art. 2	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>UKNF pragnie również zwrócić uwagę, że sformułowanie zawarte w projektowanym art. 214 ust. 4a udur, zgodnie z którym organ nadzoru może wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji zastosować wszystkie uprawnienia przysługujące mu zgodnie z ustawą w stosunku do krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji jest nieprecyzyjne w zakresie możliwości nakładania, zgodnie z art. 362 udur, kar pieniężnych na te podmioty. Należy bowiem ponownie zauważyć, iż zgodnie z ww. przepisem udur wysokość kary pieniężnej jest uzależniona od wysokości składki przypisanej brutto w ostatnim przedstawionym organowi nadzoru sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w przepisie art. 280 udur. Jednakże zagraniczne zakłady ubezpieczeń ani zagraniczne zakłady reasekuracji nie przedstawiają organowi nadzoru takich sprawozdań.</p>	<p>uwaga wyjaśniona</p> <p>Obecnie ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej w art. 214 ust. 4 pkt 1 daje organowi nadzoru kompetencję do zastosowania wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji wszystkich uprawnień nadzorczych przysługujących mu w stosunku do krajowych zakładów. Wobec powyższego, zasadnym wydaje się zastosowanie analogicznego zakresu w przypadku trybu pilnego.</p>

8.	art. 2	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>UKNF pragnie wskazać, że podtrzymuje w całej rozciągłości stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 3 sierpnia 2018 r.(DPP- WOP3.0211.27.2018), skierowanym do Ministerstwa Finansów, odnośnie treści projektowanego przepisu art. 214 udu. Zdaniem UKNF środki, jakie Rzeczpospolita Polska może przyjąć w pilnych wypadkach, mogą mieć jedynie charakter zabezpieczający.</p> <p>Tymczasem w propozycji Ministerstwa Finansów wymóg ten nie został dostrzeżony — nie można bowiem stwierdzić, że rozwiązania zaproponowane w art. 214 udu mają charakter tymczasowy lub zabezpieczający. W ocenie UKNF abstrahowanie od tego wymogu skutkowałoby stworzeniem regulacji niezgodnej z prawem europejskim. Wobec powyższego UKNF podtrzymuje zaprezentowane dotychczas stanowisko, z uwzględnieniem zmiany kwotowego określenia maksymalnej wysokości kary</p>	<p>uwaga wyjaśniona</p> <p>Zaproponowana redakcja nowego art. 214 ust. 4a ustanawiającego tryb pilny możliwy do zastosowania w przypadku konieczności niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu dalszych nieprawidłowości odpowiada treści art. 155 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE, a także daje możliwość realizacji wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE C-559/15.</p>
9.	art. 2	Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych	<p>Jest jednak wątpliwe, aby w oparciu o projektowane przepisy możliwe było niebudzące wątpliwości zapobieżenie rozpoczęciu działalności w Polsce przez zagraniczny zakład ubezpieczeń z państwa członkowskiego, któremu nie można zarzucić naruszenia prawa polskiego.</p> <p>Zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy, podobnie jak i po jej ewentualnej zmianie według aktualnego projektu, wprowadzenie prewencyjnego zakazu wykonywania działalności na terytorium RP przez zakład ubezpieczeń składający notyfikację byłoby co najmniej dyskusyjne.</p> <p>W sytuacji, w której zagraniczny zakład ubezpieczeń nie rozpoczął jeszcze prowadzenia działalności w Polsce, uzyskanie przez organ nadzoru wiadomości o naruszeniach zaistniałych przy prowadzeniu notyfikowanej działalności w innych państwach członkowskich nie mogłoby stanowić podstawy do wydania, nawet w trybie pilnym, zakazu wobec takiego zakładu. Omawiane w uzasadnieniu projektu orzecznictwo TSUE odnosiło się wyłącznie do sytuacji, w której:</p>	<p>uwaga uwzględniona</p> <p>Celem proponowanej regulacji art. 214 ust. 4a ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie jest umożliwienie prewencyjnego stosowania środków nadzorczych, lecz ich stosowanie w celu niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu dalszych nieprawidłowości. Projekt ustawy został w tym zakresie odpowiednio doprecyzowany.</p>

			<p>1/ do relewantnych naruszeń w państwie przyjmującym doszło przed rozpoczęciem działalności w oparciu o swobodę świadczenia usług, 2/ zakaz został wydany po rozpoczęciu działalności w tym państwie.</p> <p>Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż mimo posiadania stosownych informacji o działalności zagranicznego zakładu ubezpieczeń o naruszeniach prawa w kraju siedziby lub innych państwach goszczących, nie ma i nie będzie żadnej podstawy do zapobieżenia rozpoczęciu działalności ubezpieczeniowej w RP.</p> <p>Odnosząc się wprost do projektu zmian w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej należy stwierdzić, iż jest on adekwatny wyłącznie do sytuacji, w których zakład ubezpieczeń podjął już działalność na zasadzie swobody świadczenia usług.</p> <p>Wprowadzając do ustawy regulacje przewidziane art. 155 Dyrektywy 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej odnoszące się do możliwości stosowania sankcji trudno przewidzieć, czy w jakimkolwiek stopniu będą one mogły wpłynąć na doprowadzenie działalności zagranicznych zakładów ubezpieczeń do standardów obowiązujących w państwie goszczącym.</p>	
10.	art. 2	Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych	<p>Dodatkowo należy zauważyć, że wprowadzając zmiany w art. 214 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej należy mieć na uwadze, iż wprowadzanie pojęć nieostrych może w istocie uniemożliwić organowi nadzoru zastosowanie odpowiednich sankcji.</p> <p>Trudno bowiem stwierdzić, czy za wystarczająco poważne naruszenia (Dyrektywy komunikacyjnej i odpowiednich przepisów krajowych) mogłyby być uznane np.: długotrwałe niewyznaczenie reprezentanta do spraw roszczeń, duża (konkretnie jaka?) liczba zgłoszeń do organu odszkodowawczego przy braku odpowiedzi z uzasadnieniem, czy skargi do rzecznika dotyczące szkód transgranicznych, brak dostarczania informacji do baz danych UFG, czy też tylko opóźnienia w realizacji zobowiązań wobec podmiotów krajowych. Ponadto mając na uwadze przepływ informacji między podmiotami</p>	<p>uwaga wyjaśniona</p> <p>Zaproponowana redakcja nowego art. 214 ust. 4a odpowiada treści art. 155 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE, a także została oparta na rozwiązaniach legislacyjnych ustanowionych w innych państwach Unii Europejskiej.</p>

		<p>nadzorczy i ograniczony zakres nadzoru wobec zagranicznych zakładów ubezpieczeń działających na zasadzie swobody świadczenia usług, trudno będzie w istocie ustalenie przejrzystych kryteriów do podejmowania określonych decyzji.</p> <p>Wątpliwości budzi również możliwość powołania się na proponowany zapis art. 214 ust. 4a. <i>W celu niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu nieprawidłowości, w pilnych przypadkach.</i> W intencji projektodawcy taka regulacja miałaby umożliwić organowi nadzoru podejmowanie stosownych decyzji bez oczekiwania na ich podjęcie lub w skutek bezczynności organu nadzoru siedziby zakładu ubezpieczeń.</p> <p>Należy przy tym mieć jednak na uwadze stosowne i utrwalone orzecznictwo zarówno właściwych sądów krajowych, jak i Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w zakresie stosowania klauzul nieostrych takich jak np. „pilny”, „niezwłoczny”, czy też „zapobieżenie”. W tym kontekście może być trudno dowiedzieć, iż w przypadku zastosowania procedury kontrolnej, z natury rzeczy trwającej w czasie oraz konsultacji z organem nadzoru kraju siedziby, zachodzi przypadek pilny mogący uzasadniać stosowne decyzje w tym zakresie.</p> <p>Warto przy tym również zwrócić uwagę na art. 19 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1094/2010z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) regulujący rozstrzyganie sporów między właściwymi organami w sytuacjach transgranicznych.</p> <p>Odnosząc się do sytuacji wymagających reakcji należy założyć, iż w przypadku rozbieżności opinii co do oceny stanu finansowego lub/i sposobu realizacji zobowiązań przez dany zakład ubezpieczeń na terenie państwa goszczącego, procedura, o której mowa wyżej może</p>	
--	--	--	--

			<p>w istotny sposób utrudnić bądź uniemożliwić wprowadzenie stosownych sankcji.</p> <p>Wydaje się zatem, iż wprowadzenie takiej możliwości z powołaniem się na przepisy Dyrektywy może być ograniczone do przypadków wyjątkowych, gwałtownie zagrażających podstawowym interesom konsumentów, czy też wypłacalności rynku ubezpieczeniowego. Przywołanie w uzasadnieniu projektu faktu zastosowania podobnych klauzul w niektórych państwach członkowskich w opinii Biura nie zmienia oceny możliwego zakresu ich zastosowania.</p>	
11.	Dodatkowe propozycje	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>UKNF pragnie wskazać, iż dotychczasowy zakres przedmiotowy planowanych zmian uuo powinien zostać rozszerzony o propozycje modyfikujące zadania i funkcje Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanego dalej „UFG”. Problematyka udzielania przez UFG zwrotnej pomocy finansowej (czy też inaczej - wykorzystania tzw. funduszu pomocowego) jest zatem kolejnym, po postulowanej przez organ nadzoru zmianie art. 14 uuo, obszarem uzasadniającym podjęcie prac legislacyjnych mających na celu nowelizację rzeczzonego aktu normatywnego. Od wielu lat dyskutowane są propozycje modyfikacji uuo, a zarazem diagnozowane są obszary, w których zmiany uregulowań uuo powinny nastąpić. Szersze prace nad uuo prowadzone były na forum Rady Rozwoju Rynku Finansowego, zwanej dalej „RRRF”. Prace w ramach RRRF miały na celu przede wszystkim dokonanie przeglądu przepisów uuo. RRRF umożliwiła w szczególności wymianę merytorycznych poglądów, spostrzeżeń, które powstały wśród interesariuszy rynku ubezpieczeniowego na gruncie przepisów uuo. Podjęte prace nie zaowocowały jednak finalnie zmianą przepisów uuo. Stąd też organ nadzoru, dostrzegając potrzebę podjęcia prac legislacyjnych zmierzających do szerszej nowelizacji uuo, nie tylko ograniczającej się do modyfikacji przepisu art. 14 uuo. Zmiana winna obejmować swym zakresem przepisy uuo regulujące udzielanie przez UFG zwrotnej pomocy finansowej dotyczącej tzw. funduszu pomocowego. Proponowane zmiany winny obejmować przede wszystkim przepis art. 99 uuo, określający dopuszczalność i warunki udzielania przez UFG zwrotnej pomocy finansowej. Modyfikacji winny również podlegać inne przepisy uuo pozostające</p>	uwaga uwzględniona łącznie z nowymi propozycjami wskazanymi w pkt 13 Raportu z konsultacji.

		<p>w bezpośrednim związku z rzeczoną tematyką. Postulat zmiany przepisu art. 99 uuo ma swe źródła w przeprowadzonej przez organ nadzoru analizie prawnych rozwiązań dotyczących udzielania przez UFG zwrotnej pomocy finansowej oraz zestawienia wniosków wywodzonych z tej analizy z praktyką stosowania tego przepisu, jak również z realiami funkcjonowania podmiotów sektora ubezpieczeniowego.</p> <p>Aktualnie zasady i warunki udzielenia przez UFG zwrotnej pomocy finansowej określa przepis art. 99 uuo. Ze względu na treść i zakres proponowanej nowelizacji, konieczne jest również zmodyfikowanie innych przepisów uuo., które pozostają w związku z udzielaniem zwrotnej pomocy finansowej w nowym proponowanym kształcie. W związku z powyższym, konieczne jest między innymi dokonanie zmiany przepisów dotyczących członkostwa w Funduszu, wprowadzenie w przepisach uuo tzw. „funduszu pomocowego”, o którym mowa dotychczas w statucie UFG, jak również dokonanie zmiany przepisów uuo regulujących kwestię dochodów UFG. Ponadto proponuje się wprowadzenie pojęcia „krajowy zakład ubezpieczeń” (w rozumieniu udur), „zagraniczny zakład ubezpieczeń” (w rozumieniu udur), „zakład ubezpieczeń” (pojęcie to obejmuje krajowy zakład ubezpieczeń i zagraniczny zakład ubezpieczeń).</p> <p>II.3. Mając na uwadze powyższe UKNF przedstawia następujące propozycje zmian uuo:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Dodanie w art. 2 ust. 1 pkt 5a w następującym brzmieniu: 5a) krajowy zakład ubezpieczeń - krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;2. Dodanie w art. 2 ust. 1 pkt 16a w następującym brzmieniu: 16a) zagraniczny zakład ubezpieczeń - zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;3. Dodanie w art. 2 ust. 1 pkt 16b w następującym brzmieniu: 16b) zakład ubezpieczeń - krajowy zakład ubezpieczeń i zagraniczny zakład ubezpieczeń;4. Nadanie art. 97 następującego brzmienia: Art. 97. 1. Członkiem Funduszu jest krajowy zakład ubezpieczeń oraz zagraniczny zakład ubezpieczeń, działający na terytorium Rzeczypospolitej	
--	--	---	--

		<p>Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego i posiadający zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej.</p> <p>2. Krajowy zakład ubezpieczeń staje się członkiem Funduszu z chwilą zawarcia pierwszej umowy ubezpieczenia lub umowy gwarancji ubezpieczeniowej.</p> <p>3. Zagraniczny zakład ubezpieczeń staje się członkiem Funduszu z chwilą zawarcia pierwszej umowy ubezpieczenia lub umowy gwarancji ubezpieczeniowej w związku z wykonywaniem działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>4. Członkostwo w Funduszu ustaje z upływem roku kalendarzowego, w którym krajowy zakład ubezpieczeń nie zawarł umowy ubezpieczenia lub umowy gwarancji ubezpieczeniowej.</p> <p>5. Członkostwo w Funduszu ustaje z upływem roku kalendarzowego, w którym zagraniczny zakład ubezpieczeń nie zawarł umowy ubezpieczenia lub umowy gwarancji ubezpieczeniowej w związku z wykonywaniem działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>6. Wcześniejsze ustanie członkostwa krajowego zakładu ubezpieczeń, następuje z dniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cofnięcia przez organ nadzoru zezwolenia na wykonywanie przez zakład ubezpieczeń działalności ubezpieczeniowej; 2) zarządzenia przez organ nadzoru likwidacji przymusowej zakładu ubezpieczeń; 3) podjęcia przez zakład ubezpieczeń uchwały o likwidacji; 4) ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń. <p>7. Wcześniejsze ustanie członkostwa zagranicznego zakładu ubezpieczeń następuje z dniem wystąpienia odpowiednio okoliczności, o których mowa w ust. 6.</p> <p>5. Dodanie w art. 98 ust. 1b w następującym brzmieniu: 1b. Do zadań Funduszu należy również udzielanie zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 99.</p> <p>6. Nadanie ust. 1-2 w art. 99 następującego brzmienia: Art. 99. 1. Fundusz, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu nadzoru, udziela zwrotnej pomocy finansowej:</p>	
--	--	---	--

		<p>a) zakładowi ubezpieczeń przejmującemu portfel ubezpieczeń</p> <p>a) b) zakładowi ubezpieczeń, jeżeli wysokość posiadanych dopuszczonych środków własnych albo wysokość posiadanych podstawowych środków własnych może stanowić zagrożenie wypłacalności zakładu ubezpieczeń, w szczególności może doprowadzić do sytuacji, w której zakład ubezpieczeń nie będzie w stanie wypłacać należnych odszkodowań i świadczeń.</p> <p>2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1 lit. a), ma charakter pożyczki zwrotnej, której wysokość nie może przekroczyć wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wypłacalności, wynikających z przejmowanego portfela ubezpieczeń, i która może być przeznaczona przez zakład ubezpieczeń tylko na zaspokojenie uprawnionych z umów przejmowanego portfela ubezpieczeń.</p> <p>6. Dodanie w art. 99 ust. 2a w następującym brzmieniu: 2a. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1 lit. b), ma charakter pożyczki zwrotnej, która może być przeznaczona przez zakład ubezpieczeń tylko na zaspokojenie uprawnionych z umów znajdujących się w portfelu ubezpieczeń tego zakładu.</p> <p>7. Nadanie ust. 4 - 7 w art. 99 następującego brzmienia:</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej zakładu ubezpieczeń wraz ze sprawozdaniem z badania; 2) kwartalne dane i informacje dla celów nadzoru, ostatnio przekazane do organu nadzoru. <p>5. Fundusz występuje do organu nadzoru o opinię, o której mowa w ust. 1.</p> <p>6. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, jest udzielana przez Fundusz na warunkach korzystniejszych od ogólnie stosowanych na rynku finansowym.</p> <p>7. Warunki udzielanej pomocy finansowej, w szczególności termin oraz wysokość rat i odsetek, określa umowa zawierana pomiędzy Funduszem a zakładem ubezpieczeń, któremu udzielana jest ta pomoc finansowa.</p> <p>8. Nadanie art. 100 następującego brzmienia:</p>	
--	--	--	--

		<p>Art. 100. 1. Fundusz, w porozumieniu z organem nadzoru, sprawuje kontrolę nad prawidłowością wykorzystania przez zakład ubezpieczeń udzielonej pomocy finansowej, o której mowa w art. 99 ust. 1.</p> <p>2. Zasady sprawowania przez Fundusz kontroli, o której mowa w ust. 1, określa odrębne porozumienie zawarte pomiędzy Funduszem a organem nadzoru.</p> <p>3. Fundusz może nabywać wierzytelności zakładu ubezpieczeń, korzystającego z pomocy finansowej, o której mowa w art. 99 ust. 1, do wysokości udzielonej pomocy. Fundusz może zbywać nabyte wierzytelności.</p> <p>10. Nadanie art. 101 następującego brzmienia: Art. 101.1 .Fundusz realizuje pomoc finansową, o której mowa w art. 99 ust. 1, ze środków wpłacanych przez członków Funduszu, o których mowa w art. 97 ust. 1, w trybie określonym w art. 117 ust. 11 oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 117 ust. 12.</p> <p>2. Środki o których mowa w ust. 1 tworzą fundusz pomocowy.</p> <p>3. Fundusz wyodrębnia rachunek, na który wpłacane są środki, o których mowa w ust. 1.</p> <p>11. Dodanie w art. 117 ust. 2 pkt. 3b w następującym brzmieniu 3b) wpłat zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 97 ust. 1, przeznaczonych na fundusz pomocowy, o którym mowa w art. 101 ust. 2.</p> <p>12. Nadanie ust. 3 w art. 117 następującego brzmienia: 3. Krajowe zakłady ubezpieczeń posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w grupach obejmujących ubezpieczenia obowiązkowe, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 2, jak również zagraniczne zakłady ubezpieczeń, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego i posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w grupach obejmujących ubezpieczenia obowiązkowe, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 2, są obowiązane wnieść składkę na rzecz Funduszu.</p> <p>13. Nadanie ust. 5 w art. 117 następującego brzmienia: 5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Funduszu, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru określa, w drodze rozporządzenia, wysokość procentu składki, o której mowa w ust. 3, oraz terminy uiszczania tej</p>	
--	--	---	--

		<p>składki, uwzględniając w szczególności zagwarantowanie płynności finansowej Funduszu.</p> <p>14. Nadanie ust. 7 w art. 117 następującego brzmienia: 7. Krajowe zakłady ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 3, posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I lub II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, jak również zagraniczne zakłady ubezpieczeń, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego i posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności w zakresie ubezpieczeń, są obowiązane wnieść składkę na rzecz Funduszu.</p> <p>15. Dodanie w art. 117 ust. 10-12 w następującym brzmieniu 9. Krajowe zakłady ubezpieczeń oraz zagraniczne zakłady ubezpieczeń, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego, i posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej są obowiązane wnieść wpłaty na rzecz Funduszu, o których mowa w ust. 2 pkt. 3b.</p> <p>10. Wysokość wpłat, o których mowa w ust. 10, wnoszonych przez zakłady ubezpieczeń na rzecz Funduszu, jest wyliczana od składki przypisanej brutto.</p> <p>11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Funduszu, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wpłat, o których mowa w ust. 2 pkt. 3b, oraz terminy ich uiszczania, uwzględniając w szczególności możliwości udzielania przez Fundusz zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 99 ust. 1. Ponadto, w związku z przedstawionymi powyżej zmianami w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych, uzasadnione wydaje się dodanie w ustawie zmieniającej ustawę o ubezpieczeniach obowiązkowych, następujących przepisów przejściowych: Art. [...] 1. Zakłady ubezpieczeń, które przed dniem wejścia w życie ustawy były członkami Funduszu, zachowują członkostwo w Funduszu. 2. Zakłady ubezpieczeń, które przed dniem wejścia w życie ustawy nie były członkami Funduszu, stają się członkami Funduszu z dniem wejścia w życie ustawy.</p>	
--	--	---	--

		<p>Art. [...] Z dniem wejścia w życie ustawy środki przeznaczone na udzielenie zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. [...] stają się środkami funduszu pomocowego, o którym mowa w art. [...] ustawy.</p> <p>II.4. Poniżej pozwalam sobie przedstawić uzasadnienie proponowanych zmian, które może zostać wykorzystane w toku dalszych prac legislacyjnych.</p> <p>Obowiązujący przepis art. 99 ust. 1 uuo przewiduje udzielanie zwrotnej pomocy finansowej zakładowi ubezpieczeń przejmującemu portfel ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 2 uuo, jeżeli posiadane dopuszczone środki własne w wysokości co najmniej kapitałowego wymogu wypłacalności nie gwarantują w pełni wypłacalności tego zakładu ubezpieczeń. Proponowana zmiana rozszerza krąg podmiotów, którym może być udzielona zwrotna pomoc finansowa oraz katalog celów, na które ta pomoc może być przeznaczona. Zmiana ma na celu umożliwienie udzielenia przez UFG zwrotnej pomocy finansowej:</p> <ul style="list-style-type: none">a) zakładowi ubezpieczeń przejmującemu portfel ubezpieczeń,b) zakładowi ubezpieczeń, jeżeli wysokość posiadanych dopuszczonych środków własnych albo wysokość posiadanych podstawowych środków własnych może stanowić zagrożenie wypłacalności zakładu ubezpieczeń, w szczególności może doprowadzić do sytuacji, w której zakład ubezpieczeń nie będzie w stanie wypłacać należnych odszkodowań i świadczeń. <p>Zmiana w zakresie kręgu podmiotów, którym będzie mogła być udzielona pomoc finansowa, a także rozszerzenie katalogu celów, którym może służyć ta pomoc, w szczególności dopuszczenie skorzystania z tej pomocy przez zakłady w trudnej sytuacji finansowej, umożliwi przyznawanie jej w szerszej skali, niż miało to miejsce dotychczas, co powinno pozytywnie oddziaływać na prawidłowość i stabilność funkcjonowania podmiotów rynku ubezpieczeniowego, a w efekcie całego sektora ubezpieczeniowego w Polsce. Jednocześnie proponowany art. 99 uuo określa warunki przyznania przez UFG zwrotnej pomocy finansowej oraz przeznaczenie przyznanych środków finansowych. Istotne jest, że udzielenie przez UFG tej pomocy nastąpi po uzyskaniu przez ten podmiot pozytywnej opinii organu nadzoru, co będzie</p>	
--	--	---	--

		<p>stanowiło dodatkowe zabezpieczenie w zakresie celowości wydatkowania tych środków.</p> <p>Propozycja zawiera także modyfikację w zakresie dokumentów, które zakład ubezpieczeń powinien złożyć z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej. W obowiązującym stanie prawnym wniosek powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none">1) sprawozdania finansowe wraz ze sprawozdaniem z badania;2) pozytywną opinię organu nadzoru co do celowości przejęcia portfela ubezpieczeń. <p>Proponuje się, aby dokumenty te obejmowały:</p> <ol style="list-style-type: none">1) sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej zakładu ubezpieczeń wraz ze sprawozdaniem z badania;2) kwartalne dane i informacje dla celów nadzoru, ostatnio przekazane do organu nadzoru. <p>Dokumenty te pozwolą przede wszystkim na dokonanie oceny kondycji finansowej zakładu ubezpieczeń ubiegającego się o pomoc finansową. W związku z tym, iż pomoc będzie mogła być udzielona po uzyskaniu pozytywnej opinii organu nadzoru, jak również w przypadku innym, niż przejęcie portfela ubezpieczeń, proponuje się skreślenie wymogu przedstawienia wraz z wnioskiem „pozytywnej opinii organu nadzoru co do celowości przejęcia portfela ubezpieczeń”.</p> <p>W obecnej regulacji ustawowej kontrolę nad prawidłowością wykorzystania przez zakład ubezpieczeń udzielonej pomocy finansowej sprawuje UFG. Proponuje się, aby kontrola ta była sprawowana przez UFG w porozumieniu z organem nadzoru oraz aby zasady wykonywania tej kontroli były określone w odrębnym porozumieniu zawartym pomiędzy UFG a KNF.</p> <p>W bezpośrednim związku z proponowanym brzmieniem art. 99 uuo pozostaje zmiana art. 101 tej ustawy. Przewiduje ona dodanie ust. 2 w art. 101 stanowiącego, że środki przeznaczone na realizowanie zadania UFG polegającego na udzielaniu zwrotnej pomocy finansowej tworzą fundusz pomocowy. Środki te powinny być wpłacane na wyodrębniony rachunek. Zmiana w obrębie art. 101 uuo, w połączeniu z przepisem przejściowym wskazującym, że środki przeznaczone na udzielenie zwrotnej pomocy finansowej, z dniem wejścia w życie nowelizacji, stają się środkami funduszu</p>	
--	--	--	--

		<p>pomocowego, ma na celu stworzenie prawnego mechanizmu pozwalającego na wykorzystanie już zgromadzonych zasobów finansowych w ramach funduszu pomocowego, który funkcjonuje, na podstawie § 38 ust. 1 statutu UFG, jako fundusz własny UFG. Projektowana zmiana ma zatem charakter regulujący status dotychczasowego funduszu pomocowego.</p> <p>Nowa regulacja dotycząca udzielania przez UFG zwrotnej pomocy finansowej (w szczególności w związku z poszerzeniem kręgu podmiotów, którym może być udzielona zwrotna pomoc finansowa) wiąże się z koniecznością modyfikacji zasad nabywania członkostwa w UFG (art. 97 uuo) oraz dokonywania przez członków UFG wpłat, stanowiących dochód UFG (art. 117 uuo).</p> <p>W kwestii zasad nabywania członkostwa w UFG, projekt przewiduje, że członkiem UFG jest:</p> <ol style="list-style-type: none">1. krajowy zakład ubezpieczeń, oraz2. zagraniczny zakład ubezpieczeń, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego i posiadający zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej. <p>Projekt określa moment, w którym krajowy zakład ubezpieczeń staje się członkiem UFG (następuje to z chwilą zawarcia pierwszej umowy ubezpieczenia lub umowy gwarancji ubezpieczeniowej), jak również moment, w którym zagraniczny zakład ubezpieczeń staje się członkiem UFG (następuje to z chwilą zawarcia pierwszej umowy ubezpieczenia lub umowy gwarancji ubezpieczeniowej w związku z wykonywaniem działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). Analogicznie, projekt reguluje kwestie związane z ustaniem członkostwa w UFG z uwzględnieniem podziału na krajowy zakład ubezpieczeń oraz zagraniczny zakład ubezpieczeń. W projekcie, poza okolicznością zawierania przez zakłady umów ubezpieczenia, uwzględniono także okoliczność zawierania przez zakłady umów gwarancji ubezpieczeniowej.</p> <p>Zgodnie z projektem, członkiem UFG będzie każdy krajowy zakład ubezpieczeń oraz zagraniczny zakład ubezpieczeń działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego i posiadający zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej (o ile oczywiście wystąpi wskazana powyżej okoliczność „inicjująca” członkostwo zakładu w UFG).</p>	
--	--	---	--

		<p>Jednym ze źródeł dochodów UFG powinny być wpłaty zakładów ubezpieczeń będących członkami UFG, przeznaczone na fundusz pomocowy. Z tego względu proponuje się dodanie pkt. 3b w art. 117 ust. 2, zgodnie z którym dochody UFG są uzyskiwane między innymi z wpłat zakładów ubezpieczeń, o których mowa w nowym art. 97 ust. 1 uuo, przeznaczonych na fundusz pomocowy, o którym mowa w zmodyfikowanym art. 101 ust. 2 uuo. Z powyższym skorelowany został obowiązek wniesienia tych wpłat na rzecz UFG przez krajowe zakłady ubezpieczeń oraz zagraniczne zakłady ubezpieczeń, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego i posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej (nowy art. 117 ust. 10 uuo). Proponuje się, aby wysokość wpłat była wyliczana od składki przypisanej brutto. Taka podstawa wyliczenia wysokości należności wobec UFG występuje już w uuo, w obowiązującym art. 117 ust. 6 i 8 uuo. Jednocześnie, zgodnie z proponowanym art. 117 ust. 12 uuo. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek UFG, po zasięgnięciu opinii KNF, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wpłat oraz terminy ich uiszczania, uwzględniając w szczególności możliwości udzielania przez UFG zwrotnej pomocy finansowej.</p> <p>Ponadto, tytułem uzupełnienia, katalog zadań UFG został zmodyfikowany w ten sposób, aby uwzględniał udzielanie przez UFG zwrotnej pomocy finansowej (dodanie ust. 1b w art. 98 uuo). Zmiana ma charakter uzupełniający i doprecyzowujący.</p> <p>Projekt zawiera także przepisy przejściowe dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none">- zachowania członkostwa w UFG przez zakłady ubezpieczeń, które przed dniem wejścia w życie nowelizacji były członkami UFG,- członkostwa w UFG zakładów ubezpieczeń, które przed dniem wejścia w życie nowelizacji nie były członkami UFG,- „statusu” zgromadzonych dotychczas środków przeznaczonych na udzielenie zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w dotychczasowym art. 99 ust. 1 uuo (środki te z dniem wejścia w życie nowelizacji staną się środkami funduszu pomocowego, o którym mowa w nowym art. 101 ust. 2 uuo),- terminu wniesienia na rzecz UFG składki, o której mowa w art. 117 ust. 7 uuo przez zakłady ubezpieczeń, które stały się członkami UFG z dniem	
--	--	---	--

			wejścia w życie nowelizacji (proponuje się, aby termin ten wynosił 30 dni od wejścia w życie nowelizacji).	
12.	Propozycja zgłoszona po konferencji uzgodnieniowej	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>PROPOZYCJA PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O UBEZPIECZENIACH OBOWIĄZKOWYCH, UFG I PBUK</p> <p>A) W art. 2 ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a) w następującym brzmieniu: <i>5a) b-ajowy zakład ubezpieczeń - krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zwanej dalej "ustawą o działalności ubezpieczeniowej";</i></p> <p>B) W art. 2 ust. 1 po pkt 16 dodaje się pkt 16a) w następującym brzmieniu: <i>16a) zagraniczny zakład ubezpieczeń - zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w ustawie o działalności ubezpieczeniowej;</i></p> <p>C) W art. 2 ust. 1 po pkt 16a) dodaje się pkt 16b) w następującym brzmieniu: <i>16b) zakład ubezpieczeń - krajowy zakład ubezpieczeń i zagraniczny zakład ubezpieczeń;</i></p> <p>D) Art. 14 ust. 3a otrzymuje brzmienie: <i>3a. W przypadku niewypłacenia przez krajowy zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, organ nadzoru może stosować wobec krajowego zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.</i></p> <p>E) W art. 14 po ust. 3a dodaje się ustęp 3b w następującym brzmieniu: <i>3b. W przypadku niewypłacenia przez zagraniczny zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, organ nadzoru może nałożyć na zagraniczny zakład ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości 0,5% składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej zawartych w ramach wykonywania</i></p>	uwagi uwzględnione uwagi - co do zasady - zostały uwzględnione z pewnymi modyfikacjami.

		<p><i>działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku gdy zakład ubezpieczeń nie wykonywał takiej działalności lub uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 20 min złotych - do wysokości 100 000 złotych.</i></p> <p>F) Wart. 97:</p> <p>1) uchyla się ust. 1a,</p> <p>2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. <i>Zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, stają się członkami Funduszu w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2.</i></p> <p>G) Po art. 97 dodaje się art. 97a w następującym brzmieniu:</p> <p><i>Art. 97a</i></p> <p>3. <i>Zakład ubezpieczeń wykonujący działalność w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I lub II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, może stać się uczestnikiem bazy danych, o której mowa w art. 102a ust. 1, z dniem złożenia deklaracji o przystąpieniu do tej bazy. Zakład ubezpieczeń, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przestaje być uczestnikiem bazy danych, o której mowa w art. 102a ust. 1, z dniem złożenia oświadczenia o wystąpieniu z tej bazy.</i></p> <p>4. <i>Zakład ubezpieczeń wykonujący działalność w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I lub II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, który zadeklaruje uczestnictwo w bazie danych, o której mowa w art. 102a ust. 1, zawiera z Funduszem umowę dotyczącą uczestnictwa.</i></p> <p>2. Art. 98 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. <i>W przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości zakładu ubezpieczeń lub umorzenia postępowania upadłościowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003 r — prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r., poz. 498), z wyłączeniem podmiotów określonych w Dziale II Tytułu III tej ustawy, jeżeli majątek dłużnika oczywiście nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego albo w przypadku zarządzenia likwidacji przymusowej zakładu ubezpieczeń, jeżeli roszczenia osób uprawnionych nie mogą być pokryte z aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, do zadań Funduszu należy również zaspokajanie roszczeń osób uprawnionych z:</i></p>	
--	--	---	--

		<p>1) <i>umów ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 1-3, za szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w granicach określonych na podstawie przepisów rozdziałów 2-4;</i></p> <p>2) <i>umów ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 4, oraz umów ubezpieczenia na życie, w wysokości 50% wierzytelności, do kwoty nie większej, niż równowartość w złotych 30 000 euro według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu ogłoszenia upadłości, oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego albo w dniu zarządzenia likwidacji przymusowej.</i></p> <p>3. Dodaje się art. 98b w następującym brzmieniu: Art. 98b <i>Fundusz wykonuje zadania, o których mowa w art. 119a-1 19e.</i></p> <p>4. Uchyła się art. 99,100 i 101.</p> <p>5. W art. 102 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: <i>6a) wartość składki przypisanej brutto wskazanej na dokumencie potwierdzającym zawarcie umowy ubezpieczenia;</i></p> <p>2) w ust. 2 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu: <i>8a) wartość zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia w przypadku rozwiązania umowy ubezpieczenia przed upływem końcowego terminu odpowiedzialności określonego w umowie;</i></p> <p>6. W art. 102a wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>5. <i>Zakład ubezpieczeń będący uczestnikiem bazy danych, o której mowa w ust. 1, przekazuje do Funduszu dane, o których mowa w ust. 1, drogą elektroniczną.</i></p> <p>6. <i>Fundusz udostępnia zakładom ubezpieczeń, będącym uczestnikami bazy danych, o której mowa w ust. 1, informacje i dane w niej zgromadzone, na podstawie umowy, o której mowa w art. 97a ust. 2, drogą elektroniczną.</i></p> <p>2) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:</p> <p>7. <i>Sposób i tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 1 określa umowa pomiędzy Funduszem a uczestnikiem bazy danych, o której mowa w ust. 1, zawierająca szczegółowe zasady dotyczące bezpieczeństwa wymiany danych,</i></p>	
--	--	---	--

		<p>zasad ich przetwarzania oraz usług świadczonych przez Fundusz na rzecz uczestników bazy danych.</p> <p>7. W art. 117 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w ust. 1 skreśla się „i art. 99”,</p> <p>2) w ust. 2 pkt 3a otrzymuje brzmienie:</p> <p>3a) <i>wpłaty zakładów ubezpieczeń będących uczestnikami bazy danych, o której mowa w art. 102a ust.1, wykonujących działalność w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I i II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyjątkiem ubezpieczeń, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 2;</i></p> <p>3) w ust. 2 uchyla się pkt 9,</p> <p>4) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>7. <i>Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Funduszu, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru określa, w drodze rozporządzenia, wysokość procentu składki, o której mowa w ust. 3, oraz terminy uiszczania tej składki, uwzględniając w szczególności zagwarantowanie płynności finansowej Funduszu.</i></p> <p>1) ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>7. <i>Zakłady ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 3, posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I lub II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, które są uczestnikami bazy danych, o której mowa w art. 102a ust. 1 są obowiązane wnieść składkę na rzecz Funduszu.</i></p> <p>1) W art. 119 dodaje się ust. 1b w brzmieniu:</p> <p>1b. <i>Fundusz w rocznym sprawozdaniu z działalności, o którym mowa w ust. 1, przedstawia wyodrębnioną informację dotyczącą funkcjonowania i działalności Funduszu Pomocowego, o którym mowa w art. 119a ust. 1.</i></p> <p>15. Po art. 119 dodaje się art. 119a - 119e w następującym brzmieniu:</p> <p><i>Art.119a</i></p> <p>1) <i>Fundusz Pomocowy stanowi wyodrębniony rachunek w Funduszu i tworzony jest w celu udzielania zakładom ubezpieczeń zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 119b ust. 1.</i></p> <p>1) <i>Fundusz zapewnia obsługę Funduszu Pomocowego. Art. 119b</i></p>	
--	--	---	--

		<p>1) <i>Z Funduszu Pomocowego może być udzielana zwrotna pomoc finansowa:</i></p> <p>1) <i>zakładowi ubezpieczeń przejmującemu portfel ubezpieczeń,</i></p> <p>1) <i>zakładowi ubezpieczeń, jeżeli wysokość posiadanych dopuszczonych środków własnych albo wysokość posiadanych podstawowych środków własnych może stanowić zagrożenie wypłacalności tego zakładu ubezpieczeń, w szczególności może doprowadzić do sytuacji, w której zakład ubezpieczeń nie będzie w stanie wypłacać należnych odszkodowań i świadczeń, z zastrzeżeniem pkt 3,</i></p> <p>1) <i>zakładowi ubezpieczeń będącemu małym towarzystwem ubezpieczeń wzajemnych, zgodnie z art. 109 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, jeżeli obniżenie poziomu nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami może doprowadzić do sytuacji, w której zakład ubezpieczeń nie będzie w stanie wypłacać należnych odszkodowań i świadczeń.</i></p> <p>1) <i>Udzielenie zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1 wymaga uzyskania przez Fundusz pozytywnej opinii organu nadzoru.</i></p> <p>1) <i>Zwrotna pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1 pkt 1) ma charakter pożyczki zwrotnej, która może być przeznaczona przez zakład ubezpieczeń wyłącznie na zaspokojenie roszczeń uprawnionych z umów przejmowanego portfela ubezpieczeń.</i></p> <p>1) <i>Zwrotna pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2) ma charakter pożyczki zwrotnej, która może być przeznaczona przez zakład ubezpieczeń wyłącznie na zaspokojenie roszczeń uprawnionych z umów znajdujących się w portfelu ubezpieczeń tego zakładu ubezpieczeń.</i></p> <p>1) <i>Udzielanie zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek zakładu ubezpieczeń skierowany do Funduszu.</i></p> <p>1) <i>Wniosek, o którym mowa w ust. 5, powinien zawierać:</i></p> <p>1) <i>sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej zakładu ubezpieczeń wraz ze sprawozdaniem z badania;</i></p> <p>1) <i>kwartalne dane i informacje dla celów nadzoru, przekazane do organu nadzoru za ostatni kwartał poprzedzający datę złożenia wniosku.</i></p>	
--	--	--	--

		<p>1) <i>Zwrotna pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, jest udzielana przez Fundusz na warunkach korzystniejszych od ogólnie stosowanych na rynku finansowym, z zachowaniem co najmniej poziomu średniej rentowności wszystkich środków zarządzanych przez Fundusz za ostatni rok obrotowy, wykazanej w sprawozdaniu finansowym Funduszu za ten rok.</i></p> <p>8. <i>Warunki udzielanej zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, w szczególności termin oraz wysokość rat i odsetek, określa umowa zawierana pomiędzy Funduszem a zakładem ubezpieczeń, któremu udzielana jest ta pomoc finansowa.</i></p> <p><i>Art. 119c</i></p> <p>4. <i>Środki Funduszu Pomocowego przeznacza się na udzielanie zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 119b ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 8.</i></p> <p>5. <i>Środki Funduszu Pomocowego są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym Funduszu.</i></p> <p>6. <i>Środki Funduszu Pomocowego pochodzą:</i></p> <p>10. <i>z wpłat zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 119e;</i></p> <p>11. <i>z odsetek od środków pieniężnych gromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 2;</i></p> <p>12. <i>z przychodów z lokat środków Funduszu Pomocowego;</i></p> <p>13. <i>ze zwrotnego finansowania, o którym mowa w ust. 5;</i></p> <p>14. <i>z innych wpływów.</i></p> <p>7. <i>Lokaty środków Funduszu Pomocowego są dokonywane z zachowaniem jak najwyższego stopnia bezpieczeństwa, jakości i rentowności środków Funduszu Pomocowego, przy jednoczesnym zachowaniu ich płynności.</i></p> <p>8. <i>W przypadku niedoboru środków Funduszu Pomocowego niezbędnych do udzielania zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 119b ust. 1, Fundusz może udzielić Funduszowi Pomocowemu zwrotnego finansowania, na warunkach odpowiadających co najmniej poziomowi średniej rentowności wszystkich środków zarządzanych przez Fundusz za ostatni rok</i></p>	
--	--	---	--

		<p>obrotowy, wykazanej w sprawozdaniu finansowym Funduszu za ten rok, przy uwzględnieniu bezpieczeństwa i płynności środków Funduszu.</p> <p>9. Wartość zwrotnego finansowania, o którym mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 10% wartości lokat funduszu statutowego Funduszu, ustalonej na dzień udzielenia zwrotnego finansowania.</p> <p>10. Zwrotne finansowanie o którym mowa w ust. 5, może być udzielone na okres nie dłuższy, niż 12 miesięcy.</p> <p>11. Spłata zwrotnego finansowania, o którym mowa w ust. 5 oraz koszty związane z prowadzeniem Funduszu Pomocowego i z obsługą jego rachunku pokrywane są wyłącznie ze środków Funduszu Pomocowego.</p> <p>Art. 119d</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fundusz, w porozumieniu z organem nadzoru, sprawuje kontrolę nad prawidłowością wykorzystania przez zakład ubezpieczeń udzielonej zwrotnej pomocy finansowej, - której mowa w art. 11% ust. 1. - Zasady sprawowania przez Fundusz kontroli, o której mowa w ust. 1, określa odrębne porozumienie zawarte pomiędzy Funduszem a organem nadzoru. - Fundusz może nabywać wierzytelności zakładu ubezpieczeń korzystającego ze zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 119b ust. 1, do wysokości udzielonej pomocy. Fundusz może zbywać nabyte wierzytelności. <p>Art. 119e</p> <p>1. Zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami prawa polskiego w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale 1 lub II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, są obowiązane wnieść składkę na rzecz Funduszu Pomocowego.</p> <p>2. Wysokość składki, o której mowa w ust. 1, wnoszonej przez krajowe zakłady ubezpieczeń na rzecz Funduszu Pomocowego, ustalana jest na podstawie składki przypisanej brutto z działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej w ostatnim roku obrotowym.</p>	
--	--	---	--

		<p>3. Wysokość składki, o której mowa w ust. 1, wnoszonej przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń na rzecz Funduszu Pomocowego, ustalana jest na podstawie składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia zawartych w ramach wykonywania działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ostatnim roku obrotowym.</p> <p>4. Jeżeli zakład ubezpieczeń w ostatnim roku obrotowym nie wykonywał działalności, o której mowa w ust. 1 lub uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 500 000 złotych, obowiązany jest wnieść składkę minimalną.</p> <p>5. Zakłady ubezpieczeń, o których mowa w ust. 1 składają do Funduszu deklaracje zawierające wyliczenie wysokości składki, o której mowa w ust. 1.</p> <p>6. Zakłady ubezpieczeń, o których mowa w ust. 1 składają deklaracje, o których mowa w ust. 5, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru, określa, w drodze rozporządzenia, wysokość składki, o której mowa w ust. 1, wysokość składki minimalnej, o której mowa w ust. 4, a także terminy ich uiszczania, termin, tryb i formę złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 5 uwzględniając zagwarantowanie możliwości udzielania zakładom ubezpieczeń zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 119b ust. 1.</p> <p>16. Przepisy przejściowe</p> <p>Art. (...)</p> <p>Zakłady ubezpieczeń, które do dnia wejścia w życie ustawy złożyły deklarację członkowską, o której mowa w art. 97 ust. 1a ustawy zmienianej w art. (...), stają się z dniem wejścia w życie ustawy uczestnikami bazy danych, o której mowa w art. 102a ust. 1.</p> <p>Art. (...)</p> <p>Z dniem wejścia w życie ustawy środki przeznaczone na udzielanie zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. (...) stają się środkami Funduszu Pomocowego, o którym mowa w art. 119a ust. 1.</p> <p>Art. (...)</p> <p>Członkowie Funduszu, którzy wykonują działalność ubezpieczeniową, o której mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy oraz na dzień 31 grudnia 2010 r. dokonali wpłat środków w celu udzielania zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art.</p>	
--	--	--	--

			<p>99 ust. 1 ustawy zmienianej w art. (...) nie uiszczają składki, o której mowa w art. 119e, za pierwszy rok po wejściu w życie przepisów ustawy.</p> <p>17. Przepisy końcowe</p> <p>Art. (...)</p> <p>Ustawa wchodzi w życie z dniem..., z wyjątkiem:</p> <p>1) art. 119e ust 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.</p> <p>2) art. 119e ust. 5, który -wchodzi vi' życie z dniem 1 stycznia 2021 r.</p>	
13.	Propozycja zgłoszona po konferencji uzgodnieniowej	Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	<p>W przypadku niedoboru środków Funduszu Pomocowego i konieczności skorzystania ze zwrotnej pomocy finansowej z UFG, o której mowa w projektowanym art. 119c ust. 5, w celu zagwarantowania dostępności płynnych środków finansowych na Funduszu Pomocowym oraz swobody dysponowania takimi środkami uzasadnione byłoby ustalenie maksymalnego limitu zwrotnej pomocy finansowej do 20% wartości lokat funduszu statutowego UFG (zamiast 10%). W konsekwencji powyższego niezbędne wydaje się również wydłużenie okresu zwrotnego finansowania, o którym mowa w art. 119c ust. 5 do 24 miesięcy.</p> <p>W celu uproszczenia procesu składania przez zakłady ubezpieczeń deklaracji, o których mowa w art. 119e ust. 5 i wyeliminowania nadmiernej formalizacji wskazane byłoby pozostawienie w tym przepisie delegacji dla Ministra Finansów jedynie w zakresie terminu składania przedmiotowych deklaracji, bez wskazywania ich trybu i formy.</p> <p>W związku z powyższym poniżej przedstawiam proponowane nowe brzmienie art. 119 c ust. 6 i 7 oraz art. 119e ust. 7</p> <p>Art. 119c ust. 6</p> <p>Wartość zwrotnego finansowania, o którym mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20% wartości lokat funduszu statutowego Funduszu, ustalonej na dzień udzielenia zwrotnego finansowania.</p> <p>Art. 119c ust. 7</p> <p>Zwrotne finansowanie o którym mowa w ust. 5, może być udzielone na okres nie dłuższy niż 24 miesiące.</p> <p>Art. 119e ust. 7</p>	uwaga uwzględniona

			<i>Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru, określa, w drodze rozporządzenia, wysokość składki, o której mowa w ust. 1, wysokość składki minimalnej, o której mowa w ust. 4, a także terminy ich uiszczania oraz termin złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 5 uwzględniając zagwarantowanie możliwości udzielania zakładom ubezpieczeń zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w art. 119b ust. 1.</i>	
14.	Propozycja zgłoszona po konferencji uzgodnieniowej	Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	Jednocześnie z uwagi na projektowane wprowadzenie definicji <i>zagranicznego zakładu ubezpieczeń</i> oraz <i>krajowego zakładu ubezpieczeń</i> Fundusz pragnie wskazać, że niezbędnym jest przeanalizowanie wszystkich dotychczasowych przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych ze względu na daleko idące ryzyka zmniejszenia ochrony polskiego rynku ubezpieczeniowego poprzez zastosowanie wszystkich przepisów - bez względu na intencje - również do zagranicznych zakładów ubezpieczeń. Dotychczasowe stanowisko Ministerstwa Finansów wskazywało, że w przedmiotowej ustawie przez zakład ubezpieczeń rozumie się jedynie krajowy zakład ubezpieczeń. Tym samym niezbędne wydaje się doprecyzowanie w niektórych przepisach, czy dotyczą one zakładów ubezpieczeń wyłącznie krajowych, czy też mogą mieć zastosowanie do wszystkich, w tym zagranicznych zakładów ubezpieczeń.	uwaga niezasadna w projekcie ustawy zrezygnowano z propozycji wprowadzenia definicji zagranicznego zakładu ubezpieczeń oraz krajowego zakładu ubezpieczeń.

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Nie dotyczy

3. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O UBEZPIECZENIACH OBOWIĄZKOWYCH, UBEZPIECZENIOWYM FUNDUSZU GWARANCYJNYM I POLSKIM BIURZE UBEZPIECZYCIELI KOMUNIKACYJNYCH ORAZ USTAWY O DZIAŁALNOŚCI UBEZPIECZENIOWEJ I REASEKURACYJNEJ		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.)		
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	
Art. 77d ust. 4	Dla każdego odpowiedniego państwa korektę z tytułu zmienności do stóp procentowych wolnych od ryzyka, o której mowa w ust. 3, odnoszącą się do waluty tego państwa zwiększa się przed zastosowaniem współczynnika 65 % o różnicę między spreadem dla tego państwa skorygowanym o ryzyko a podwójną wartością spreadu dla tej waluty skorygowanego o ryzyko, ilekroć różnica ta jest wartością dodatnią, a spread dla tego państwa skorygowany o ryzyko jest wyższy niż 85 punktów bazowych.	T	Art. 2 pkt 2	Art. 2. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, 730 i 2217) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 229 w ust. 8 w pkt 2 w lit. b wyrazy „100 punktów bazowych” zastępuje się wyrazami „85 punktów bazowych”.
Art. 155 ust. 4	Ustępy 1, 2 i 3 nie mają wpływu na uprawnienia zainteresowanych państw członkowskich do podejmowania odpowiednich środków nadzwyczajnych w celu zapobiegania nieprawidłowościom lub karania za nieprawidłowości na ich terytorium. Uprawnienia te obejmują możliwość zapobiegania dalszemu zawieraniu przez zakład ubezpieczeń nowych umów ubezpieczenia na ich terytoriach.	T	Art. 2 pkt 1	Art. 2. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, 730 i 2217) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 214: a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W celu niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu dalszych nieprawidłowości, w pilnym przypadku, organ nadzoru może wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji zastosować odpowiednio wszystkie uprawnienia przysługujące mu zgodnie z ustawą w stosunku do krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji, z pominięciem trybu, o którym mowa w ust. 2–4. O zastosowanych środkach organ nadzoru informuje właściwy organ nadzorczy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zakład ten ma siedzibę.”, b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Organ nadzoru w ramach czynności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i ust. 4a, może również zakazać wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji. 6. Organ nadzoru informuje Komisję Europejską i EIOPA o przypadkach i powodach zastosowania środków, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i ust. 4a.”.

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 14:</p> <p>a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3a. W przypadku niewypłacenia przez krajowy zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, organ nadzoru stosuje wobec krajowego zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zwanej dalej „ustawą o działalności ubezpieczeniowej”.”;</p> <p>b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:</p> <p>„3b. W przypadku niewypłacenia przez zagraniczny zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, organ nadzoru:</p> <p>1) nakłada na członka organu zarządzającego zagranicznego zakładu ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości odpowiadającej jego trzykrotnemu przeciętnemu miesięcznemu wynagrodzeniu z ostatnich 12 miesięcy – do wysokości 100 000 złotych, lub</p> <p>2) nakłada na zagraniczny zakład ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości 0,5% składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskanej przez ten zagraniczny zakład ubezpieczeń w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku gdy ten zakład nie wykonywał takiej działalności lub uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 20 mln złotych – do wysokości 100 000 złotych.”;</p>	<p>Jednoznaczne uregulowanie sytuacji krajowych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów ubezpieczeń.</p>
Art. 1 pkt 2	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) w art. 102 w ust. 2:</p> <p>a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a) w przypadku zagranicznego zakładu ubezpieczeń – wartość składki przypisanej brutto wskazanej na dokumencie potwierdzającym zawarcie umowy ubezpieczenia w zakresie działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;</p> <p>b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:</p> <p>„8a) w przypadku zagranicznego zakładu ubezpieczeń – wartość zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia w przypadku rozwiązania umowy ubezpieczenia w zakresie działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zawartej w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed upływem końcowego terminu odpowiedzialności określonego w tej umowie.”;</p>	<p>Uzupełnienie katalogu danych gromadzonych w rejestrze umów przez UFG jako ośrodek informacji.</p>
Art. 1 pkt 3	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>3) w art. 119 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:</p>	<p>Zmiana wynikająca ze zmiany w art. 1 pkt 10 – utworzenie tzw. Funduszu Pomocowego.</p>

	„1b. Fundusz w rocznym sprawozdaniu z działalności, o którym mowa w ust. 1, przedstawia wyodrębnioną informację dotyczącą danych o składce przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskanej przez poszczególne zagraniczne zakłady ubezpieczeń.”.	
Art. 3	Art. 3. W przypadku gdy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zagraniczny zakład ubezpieczeń nie wypłaci odszkodowania w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 albo 2 ustawy zmienianej w art. 1, lub nie dopełni obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 tej ustawy, przepis art. 14 ust. 3b ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się niezależnie od daty zawarcia umowy ubezpieczenia, z której wywodzone są roszczenia uprawnionego.	Przepis przejściowy w przypadku niewypłacenia w terminie odszkodowania przez zagraniczny zakład ubezpieczeń.
Art. 4	Art. 4. Zagraniczne zakłady ubezpieczeń w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekazują do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego dane o wartości składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, 730 i 2217), z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika, zawartych w ramach wykonywanej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za rok 2019 oraz za okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy z terminem do przekazania danych do UFG.
Art. 5	Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.	Przepis określa termin wejścia w życie ustawy.